

- Tutkintotodistuksella osoitetaan, että henkilö on suorittanut vähintään kolmivuotisen keskiasteen jälkeisen korkea-asteen koulutuksen, ottaen huomioon, että Farmacéutico hospitalario -tutkintotodistuksen myöntämiseksi henkilöllä on oltava Licenciado en Farmacia -yliopistotutkinto (proviisori), hän on suorittanut kokonaan vastaavan erikoisalan koulutuksen ja läpäissyt loppukokeen
 - Tutkintotodistuksella osoitetaan, että sen haltijalla on tarvittava pätevyys sairaala-apteekin proviisorin ammatin harjoittamiseksi Espanjassa
2. Samalla tavoin sairaala-apteekin proviisorin ammatti on Espanjassa direktiivin 89/48/ETY mukainen ”säännelty ammatti”
3. Tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta sekä toimenpiteistä sijoittautumisvapauden tehokkaan käyttämisen helpottamiseksi farmasian alalla 16.9.1985 annettua neuvoston direktiiviä 85/433/ETY⁽²⁾ ei sovelleta sairaala-apteekin proviisorin ammattiin.
4. Näin ollen Espanjan kuningaskunta oli velvollinen saattamaan direktiivin 89/48/ETY osaksi kansallista oikeusjärjestystä sairaala-apteekin proviisorin ammatin osalta. Koska se ei toteuttanut tätä varten tarpeellisia toimenpiteitä 4.1.1991 mennessä, Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut kyseisen direktiivin mukaisia velvoitteitaan.

⁽¹⁾ EYVL L 19, 24.1.1989, s. 16.

⁽²⁾ EYVL L 253, s. 37.

Kanne 1.2.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-40/07)

(2007/C 82/34)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: D. Recchia, J.-B. Laiguelot)

Vastaaja: Italian tasavalta

Vaatimukset

- Yhteisöjen tuomioistuimen on todettava, että Italian tasavalta ei ole noudattanut tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista 27.6.2001 annetun Eu-

roopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/42/EY⁽¹⁾ 13 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tuon direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä

- Italian tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 2001/42/EY täytäntöönpanolle asetettu määräaika päättyi 21.7.2004.

⁽¹⁾ EYVL L 197, s. 30.

Kanne 2.2.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Helleenien tasavalta

(Asia C-45/07)

(2007/C 82/35)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: K. Simonsson, M. Konstantinidis ja F. Hoffmeister)

Vastaaja: Helleenien tasavalta

Vaatimukset

- on todettava, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 10 ja 71 artiklan sekä 80 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on tehnyt 18.3.2005 Kansainväliselle merenkulkujärjestölle (IMO) ehdotuksen ”Sitä koskevasta valvonnasta, täyttävätkö alukset ja satamarakenteet SOLAS-yleissopimuksen XI-2 luvun ja ISPS-säännösten vaatimukset”

- Helleenien tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio katsoo, että kun Helleenien tasavalta teki Kansainväliselle merenkulkujärjestölle ehdotuksen kysymyksestä, joka kuuluu alusten ja satamarakenteiden turvatoimien parantamisesta annetun asetuksen N:o 725/2004⁽¹⁾ soveltamisalaan, ilman että komissio olisi valtuuttanut sen siihen, se ei noudattanut Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 10 ja 71 artiklan sekä 80 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan.

Komissio väittää, että asetuksen N:o 725/2004 antamisesta alkaen yhteisöllä on yksinomainen toimivalta sitoutua kansavälisiin merenkulun turvallisuutta koskeviin velvoitteisiin. Näin ollen jäsenvaltiot eivät enää ole toimivaltaisia esittämään kansallisia näkemyksiä Kansainväliselle merenkulkujärjestölle yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan kuuluvissa asioissa, ellei yhteisö ole niitä nimenomaisesti tähän valtuuttanut.

(¹) EUVL 129, s. 6.

Kanne 1.2.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-46/07)

(2007/C 82/36)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: L. Pignataro-Nolin ja M. van Beek)

Vastaaja: Italian tasavalta

Vaatimukset

- Yhteisöjen tuomioistuimen on todettava, että Italian tasavalta ei ole noudattanut EY 141 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on pitänyt voimassa sellaisen lainsäädännön, jonka mukaan virkamiesten eläkeikä riippuu heidän sukupuolestaan
- Italian tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio katsoo, että INPDAP:n (Istituto Nazionale della Previdenza per i Dipendenti dell'Amministrazione Pubblica) hallinnoima eläkejärjestelmä on EY 141 artiklan vastainen, ammatillisesti syrjivä järjestelmä, koska sen mukainen yleinen eläkeikä on miehille 65 vuotta ja naisille 60 vuotta.

Valitus, jonka Masdar (UK) Ltd on tehnyt 2.2.2007 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-333/03, Masdar (UK) Ltd v. Euroopan yhteisöjen komissio, 16.11.2006 antamasta tuomiosta

(Asia C-47/07 P)

(2007/C 82/37)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Masdar (UK) Ltd (edustajat: barrister A. Bentley ja barrister P. Green)

Muu osapuoli: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 16.11.2006 asiassa T-333/03, Masdar (U.K.) Ltd vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, antama tuomio on kumottava.
- Komissio on veloitettava maksamaan kantajalle
 - i) sen asiassa T-333/03 vaatima 448 947,78 euron suuruisen summa tai toissijaisesti 249 314,35 euron suuruisen summa tai muu yhteisöjen tuomioistuimen asianmukaiseksi harkitsema summa ja
 - ii) korkoa edellä mainitulle määrälle.
- Komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut tässä oikeudenkäynnissä sekä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio on kumottava seuraavilla perusteilla:

1. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se katsoi kantajan toimineen vain Helmicoon kohdistuvien sopimusvelvoitteidensa mukaisesti, minkä seurauksena ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi kantajan vaatimukset, jotka perustuivat perusteettoman edun saamiseen ja *negotiorum gestio*on (asiainhuoltoon perustuva siviilioikeudellinen kanne). Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei näin toimiessaan ottanut huomioon kantajan oikeutta alihankintasopimusten purkamiseen 2.10.1998.
2. Riippumatta siitä, toimiko kantaja Helmicoa kohtaan sopimusvelvoitteidensa mukaisesti vai ei, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, koska se ei ottanut huomioon, i) että komissio ei ollut tavallisen sopimuskumppanin asemassa, vaan sillä oli perintävalta, jota se voi käyttää Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavan 21.12.1977 annetun varanhoitoasetuksen (¹) 21 artiklan nojalla, ja ii) kuinka komissio käytti tätä valtaa.